Nr. 101. w Czwartek

dnia 1. Maja 1856.

PRZEDPŁATA:
ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 Tal. 20 Sgr
na całe Prusy 2 Tal.

INSERATY:
1 Sgr. 3 Fen. od wiersza na $\frac{1}{3}$ szerokości przyjmują się tylko w expedycyi.

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornéj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Z powodu dzisiajszego dnia Wniebowstąpienia Pańskiego gazeta jutro nie wyjdzie.

Telegraficzne wiadomości Gaz. W. Ks. Pozn.

Londyn, poniedziałek 28. Kwietnia wieczór. — Meeting, który dziś u lorda Palmerstona się odbył, mający na celu zjednoczenie liberalnych, odniósł pożądany skutek.

W nocy tegoż samego dnia. — W izbie wyższéj miał dziś lord Whitesides mowę w sprawie Karsu trwającą cztery godziny, w któréj zaczepił lordów Stratford, Panmure i Clarendona; na nią odpowiedział jenerał Attorney, pewnie dziś do głosowania nie przyjdzie.

Tryest, wtorek 29. Kwietnia. — Parostatek z Lewanty przybył i ma wiadomości z Konstantynopola aż do 21. m. b. Jak gazecie tryestskiéj donoszą, panuje tam nieukontentowanie z powodu zaprowadzenia 40dniowéj kwarantany w rosyjskich portach dla okrętów z państwa tureckiego przybywających. — W Magnezyi podług tychże doniesień, postrzeżono groźną postać ludności muzułmańskiéj przeciw chrześciańskiéj. — Taż sama gazeta tryestska donosi, że Czerkiesy zażądali uznania swojéj niepodległości i w razie odmowy gotowi są chwycić się kroków ostatecznych.

Marsylia, 29. Kwietnia wtorek. — Parowiec z Lewanty nadszedł i przywozi wiadomości z Jaffy aż do 16. m. b. Podług nich 15. m. b. powtórzyła się bardzo krwawa walka w Naplus, w któréj wziął górę nad powstańcami gubernator. Zażądano pomocy z Jeruzalemu. Energiczne wystąpienie baszy i konsulów w Jeruzalemie oddaliło niebezpieczeństwo. W powstaniu w Naplus spalono chorągiewne znaki konsularne i urzędnik konsulatu pruskiego, nie konsul pruski, zabity. Kościoły greckie i kaplice ewanielickie wyprzątniono.

Telegraficzne wiadomości.

Londyn, 28. Kwietnia. — W izbie wyższéj złoży lord Clareodon w izbie niższéj lord Palmerston układ pokojowy; przyjęto go z radością, i wyznaczond dyskusyą nad nim poniedziałek.

Paryż, wtorek 29. Kwietnia. — Monitor zawiera wyjaśnienie tyczące się prawa morskiego.

Berlin, 30. Kwietnia. — Najj. raczył nadać: Profesorowi zwyczajnemu przy uniwersytecie berlińskim Dr. H. W. Dawe order orła czerwonego 3éj kl. ze wstęgą, nadinspektorowi celnemu radzcy celnemu Schulze w Monasterze i sekretarzowi kancelaryi Dames order orła czerwonego 4éj klasy, jako i nauczycielowi Glatzel w Borganinie w powiecie Neumark, obwodu rejencyi wrocławskiéj, woźnemu przy trenach, już wyszłemu ze służby, p. Zueske w Kołobrzegu i sołtysowi Wilhelmowi Frydery kowi w Melkowie w drugim powiecie jerychowskim ogólną oznakę honorową.

Berlin, 26. Kwietnia. — Donoszą gazecie kolońskiéj: Zdaje się, że posiedzenia izb trwać jeszcze będą dni ośm. Te dwa interesowne wnioski, tj. pana Berga względem sprawy z p. Seiffertem (kradzież depesz) i pana Mathis względem policyi w sprawach prasy, nie wiedzieć czy jeszcze w tym roku pójdą pod dyskusyą.

Berlin, 29. Kwietnia. — Izba deputowanych zajmowała się wczoraj (66 posiedzenie) naprzód prawem, tyczącem się zamiany stosunku lenności w Pomeranii na fidejkomisy familijne. Prawo przyjęto, odrzucono zaś postanowienie izby panów tyczące się ściągania podatku od wprowadzenia się do gmin wiejskich. Trzeci przedmiot narady odnosił się do wniosku deputowanego Reichenspergera (Geldern) względem reform prawa hipotecznego w obwodzie sądu apelacyjnego nadreńskiego. Wniosek ten przyjęto. Potem odrzucono wniosek dep. Rosenberg-Lipińskiego, tyczący się zaprowadzenia kary cielesnéj jako środek kary sądowéj. Postanowiono prosić rząd, aby zechciał obmyślić zakłady poprawcze, wzmiankowane w §§. 42 i 43 prawa karnego dla młodych osób.

— Pierwszym przedmiotem porządku dziennego wczorajszéj (33éj) sesyi izby panów był projekt do prawa, tyczący się zaprowadzenia jedności w wyrokach sądu najwyższego trybunału. Wniosek ten przyjęto w sposób przez izbę deputowanych zaproponowany. Minister finansów p. Bodelschwingh oznajmił, że umocowanym jest przez króla JMości do wycofania projektu do prawa tyczącego się podwyższenia podatku procederowego. Do projektu prawa tyczącego się organizacyi gminnéj w prowincyi nadreńskiéj podane różne wieloliczne poprawki nie znalazły dostatecznego poparcia i projekt do prawa przyjęty został w sposób proponowany. Prezydent oznajmił, iż sesya pewnie w przyszły piątek będzie zamkniętą.

— Gaz. Vossa podaje artykuły 5—8 układu pokojowego w Paryżu. Paragrafy te dotąd pisma poopuszczały — i te brzmią:

Art. 5. J. C. Mość cesarz Francuzów, królowa połączonego królestwa W. Brytanii i Irlandyi, cesarz wszech Rosyi, król sardyński i sułtan udzielają tym ze swoich poddanych, którzy przez jakikolwiek udział w wypadkach wojennych na korzyść sprawy nieprzyjaciolskiéj skompromitowali się, pełną i całkowitą amnestyę. Wyraźnie się tu zastrzega, że amnestya ta na tych podobnych każdego z państw wojujących ściąga się, którzy w ciągu wojny zostali w służbie jednego z wojsk prowadzących mocarstw.

Art. 6. Jeńcy wojenni niezwłocznie z obu stron wydawani będą.

Art. 7. J. C. Mość cesarz Francuzów, cesarz austryacki, królowa połączonego królestwa Wielkiéj Brytanii i Irlandyi, król pruski, cesarz wszech Rosyi i król Sardynii oświadczają, że wysoka Porta przypuszcza się do udziału w korzyściach publicznego prawa i europejskiéj zgody. Ich C. K. Moście obowiązują się każde państwo ze swéj strony szanować niepodległość i niezawisłość państwa ottomańskiego, zaręczają sobie wspólnie ścisłe zachowanie tego przyrzeczenia i w skutek tego będą uważać akt, sposobny do naruszenia ich, uważać za kwestyą powszechnego interesu.

Art. 8. Jeżeliby między Wysoką Portą albo jednem lub kilką z podpisujących mocarstw miało powstać jakie nieporozumienie, zagrażające istnieniu stosunków, zobopólnych, tedy Wysoka Porta jako i każde z tych państw, nim przystąpią do użycia gwałtu, postawią w położenie takie strony układ zawierające, aby zapobiedz można przez pośrednictwo takiemu wybuchowi.

(Kor. Cz.) Przedmiotem obrad zawczrajszego i wczorajszego (22. i 23.) posiedzenia izby poselskiéj były tak zwane wnioski katolickie, z powodu; że dotyczyły się interesów kościoła katolickiego, i że podane były przez członków frakcyi katolickiéj. Pierwszy z nich domagał się nowego uregulowania dziesięcin w prowincyi szląskiéj, które w jednych częściach prowincyi téj, zamieszkanych wyłącznie przez ludność katolicką. są jako stały realny podatek opłacane, w drugich, z ludnością mięszaną katolicką i protestancką, są zawieszone. Przepisy prawne, przedmiotu tego dotyczące, uległy od czasów Fryderyka II. rożnym zmianom. Ostatnie postanowienie z 1831. r. pozostawia w zawieseniu opłatę w parafiach mięszanéj ludności. Wnioskodawcy domagają się nakazania tejże, bez względu na to, czy korzyść spływa na sługi kościoła katolickiego czy protestanckiego. Ponieważ rzecz ta jest bardzo zawikłaną, postanowiono zatrzymać ją tymczasowo tak jak jest, z zastrzeżeniem ile można najwcześniejszego jéj załatwienia. Drugi wniosek domagał się powrócenia, resp. sprawiedliwszego rozkładu funduszu sekularazacyjnego w Prusiech zachodnich i w W. Ks. Poznańskiem, powstałego ze zniesienia klasztorów i innych fundacyi katolickich. Kwestya ta była już w poprzedniéj legislaturze poruszana, mianowicie także przez posła Cieszkowskiego przy wnioskach jego o pomnożenie zakładów naukowych w księstwie. Obrady w przedmiocie tym nie obeszły się bez wzajemnych ze strony obu chrześciańskich wyznań wyrzutów. P. Gerlach przyznał wnioskodawcom słuszność zasady prawnéj, mniemał jednak, że finansowy punkt kwestyi téj mniéj jest ważny, jak jéj formalna strona. Wnioskodawcy nie są przez kościół upoważnieni do traktowania z rządem w tym przedmiocie, nie mają prawa do zawierania z nim konkordatu; kościół zaś, który nawet pokoju westfalskiego nie uznaje, nie kontentowałby się tak drobnemi koncesyami i trudnoby było wskazać, gdzieby się pretensye kościoła katolickiego na tém polu zatrzymały. Inny z posłów, p. Marcard, dodał naiwnie, nie bez pewnéj słuszności, że gdyby kościół katolicki zaczął poszukiwać meteryalnéj strony praw swoich, toby po odebraniu ziem zakonu krzyżackiego w Prusiech, posiadłości kapituł magdeburgskiéj, merseburskiéj, halberstadtskiéj, monasterskiéj i innych, dzisiejszemu państwu pruskiemu zaledwo marchia brandenburgska by pozostała. Po przemówieniu ministra oświenia, który wskazał, jak korzystne i zaszczytne w materyalnym i moralnym wzglęgzie kościół katolicki ma w Prusiech położenie, wniosek został uchylony. Trzeci wniosek żądał wyniesienia akademii monasterskiéj na uniwersytet katolicki. Wnioskodawca p. Reichensperger, opierał żądanie swoje na uznanem

równouprawnieniu obu chrześciańskich wyznań w Prusiech. Przeciwnicy, między nimi hr. Schwerin, nie uznawali potrzeby utworzenia nowego katolickiego uniwersytetu, skoro Bona i Wrocław zadość jéj czynią. Więc i ten wniosek został uchylony.

Według ostatnich obrachunków ludność związku celnego wynosi 32,771,698 dusz. Dochody celne przyniosły za rok 1855 25,493,509 tal. Z summy téj po odtrąceniu kosztów, pozostało do wspólnego podziału 22,817,268 talarów, z których na Prusy przypadło 11,462,999 tal.

Zawczoraj popełniono tu znowu okropną zbrodnię, rzucającą postrach na mieszkańców, niepewnych życia w własnem mieszkaniu. Złodzieje zakradli się wśród dnia do mieszkania budowniczego Andersa, będącego w podróży, w chwili gdy jedyna jego, służąca wyszła była do kościoła. Spostrzegłszy ją wchodzącą do mieszkania przed ukończeniem zamierzonego rabunku, rzucili się na nią i udusili rękoma. Zabrawszy z sobą znaczną ilość listów zastawnych, pieniędzy i co było kosztowniejszych sprzętów, uszli bezpiecznie. Zbrodnię tę postrzeżono dopiero dnia następnego, gdy mieszkanie było przez cały dzień zamknięte i nie wiedziano, co się stało z służącą. Policya cała w ruchu. Wyznaczono 100 talarów na odkrycie zbrodni.

Wiadomość wyjęta z Gaz. Vossa, że król miał wyjechać do Hanowru, była mylna. Królowa tylko wyjechała do Drezna. Z powrotem jéj dwór przeprowadzi się do Poczdamu.

Południowy teatr wojny.

Z Konstantynopolu pod dniem 15. Kwietnia piszą do Timesa: Omer basza połączył się związkiem małżeńskim z córką Halif baszy, młodą, ledwo 15 lat liczącą dziewicą.

— Z angielskiego obozu pod Sewastopolem 11. Kwietnia donoszą: Oficerowie rosyjscy, z którymi obcujemy, wynurzają jednomyślnie to zdanie, że już w Wrześniu 1854 moglibyśmy byli zdobyć Sewastopol. Mówią, że nie tylko chcieli pozostawić losowi miasto, którego nie można było, jak mówią, utrzymać, bo było bez obrony, ale nawet powątpiewali o utrzymaniu Krymu całego. Nieczynność nasza, mówi daléj Times, przyjęła odwagą księżęcia Menżykowa i wykazywała mu chlubną obronę, jako rzecz możebną. Oficerowie rosyjscy przyznają, że głównem uchybieniem ich było, iż po bitwie pod Inkermanem zajęli stanowisko odporne, i przeświadczają się teraz, że powinni byli pomimo wielkich strat, jakie ponieśli w owym pamiętnym dniu, odnowić napad na osłabione nasze wojska.

— Listy z Krymu donoszą, że kontygent angielsko-turecki rozłoży się w Warnie i Szumli. Między rosyjskiemi oficerami sprzymierzonych mocarstw ciągła trwa przyjaźń i dobre usposobienie, nawet damy rosyjskie, między temi żona jenerała Lüdersa odwiedzają codziennie w swych pojazdach obóz. Przysposabia się dla nich świetny bal w Canoville. Rosyanie wiele kupują rzeczy w Kamieszu i Bałakławie i dziwią się niskiéj cenie towarów. W Kerczu panuje jeszcze zimno i śnieg padał w wielkich płatach.

— Z Konstantynopolu pod dniem 15. Kwietnia donoszą Pressie paryskiéj: Transport jazdy zajmuje bardzo administracyą wojskową. W Krymie mamy około 35,000 koni, i byłoby pracą olbrzymią, chcieć wszystkie konie do kraju napowrót zawieść. 15,000 koni drobnych najchętniéj Rosyanie nabędą, ale 20,000 koni pod kawaleryą trzeba będzie koniecznie do Francyi przewieśdź. Jest w planie przeprowadzić lądem tę wielką massę koni, na co trzeba 4 miesięcznego czasu. Marszałek Pellissier odwiedził jen. Lüdersa, który mu równie złożył swe odwiedziny. Częstują się nawzajem i bawią tu ślicznie. Tyfus w obozie z każdym dniem się zmniejsza. Od czasu zniesienia blokady portów rosyjskich nabrał handel w Kamieszu i Bałakławie więcéj życia i ruchu.

— O stanie wojska angielskiego piszą do Times: Wojsko nasze dobry ma apetyt. Spożywa dziennie 250,000 funtów jęczmienia, 250,000 funtów siana i 90,000 funt. chleba, a miesięcznie około 3000 bydła rogatego, i 15 do 18,000 owiec nielicząc w to innych pomniejszych drobiazgów, jakoto: jarzyny, kur, gęsi it. d. które spożywają się przy szumiącém winie, wódce i rumie. Jedzenie smakuje naszemu wojsku, które tyje. Dobrze dla nieprzyjaciela, że nie mają sposobności okazania swych sił zręczności.

— W Adryanopolu wybuchnął 6. Kwietnia pożar, który spłonął 240 składów kupieckich, 5 kwahs i 8 restauracyi z winem i wielu zapasami innego rodzaju.

Rosya.

Petersburg, 18. Kwietnia. — Cesarz na żądanie rady ministrów postanowił utworzyć przy ministerstwie spraw wewnętrznych osobną komisyą z rocznym etatem 10,300 rubli na lat 3, mającą zająć się sprawdzeniem raportów departamentów finansów i policyi wykonawczéj, a to z lat 1837 do 1852 i przedłożeniem roboty owéj najwyższéj izbie obrachunkowéj.— W tutejszéj bibliotece przedaje się książka, która co tylko wyszła z polecenia cesarza pod napisem: »Rys 3tygodniowéj wyprawy Napoleona przeciw Prusom 1806 r., z 5 topograficznemi i planami bitew«. Autorem dzieła tego już w r. 1852 napisanego i poświęconego Mikołajowi, jest hrabia Mikołajewicz Aleksandrowicz Orłow syn wysłanego na konferencye paryskie hr. Orłowa. Autor był w roku 1854 pod Sylistryą rannym i jest obecnie we Włoszech dla wyleczenia się z otrzymanych ran. Dyrektor biblioteki cesarskiéj, sekretarz stanu bar. Korff zajął się za zezwoleniem cesarza wydaniem dzieła tego. Dochód z niego przeznaczony dla żołnierzy prostych, pod Sylistryą ranionych. W cesarskiéj bibliotece wyłożona jest lista subskrypcyjna, w któréj zamieszczają się imiona tych i cesarzowi się przekładają, którzy więcéj ceny książki płacą (5 rub. cena).

Francya.

Paryż, 26. Kwietnia. — Minister spraw wewnętrznych wysłał pod 24. m. b. okólnik do prefektów, w którym odnośnie do debaty tyczącéj się podziału kartek przy wyborach rady gmin, mówi: Wolne i uczciwe wykonanie prawa powszechnego głosowania, téj podstawy instytucyj naszych, nie ma być przedmiotem wątpliwości: cesarz chce, aby prawo powszechnego głosowania było całkiem wolne; chce także, aby każdy o tem wiedział.

— Hrabia Morny kazał w Petersburgu nająć dla siebie pałac Woroncowow

— Hrabia Molé postanowił testamentem, aby pamiętniki jego dopiero w dwa lata po śmierci jego wyszły z druku.

— Na wczorajszem posiedzeniu ciała prawodawczego przyjęto projekt do prawa, dozwalający rannym i ofiarom z Czerwca r. 1848 dożywotnie lub czasowo tylko pensye. Za projektem tym przemówił jenerał Lebreton i Belmontel.

— Cesarz ma jechać do Algeryi.

— Journal de Debats wykazując, że mylne jest zdanie pism zagranicznych, jakoby pełnomocnicy sardyńscy podali protest do reprezentantów Francyi i Anglii, mówi: Jest wprawdzie nota pełnomocników sardyńskich do rządu angielskiego i francuskiego, późniejsza od ostatniego posiedzenia kongresowego; nie jest ona atoli żadnym protestem, ma ona być raczéj skargą, wynurzeniem żalu i wyrazem obawy, którą napawa się Sardynia z powodu położenia Włoch. Dokument ten ma się kończyć z odezwą do gabinetu paryskiego i londyńskiego, aby oba te dwory zechciały szczerze rozważyć teraźniejsze położenie Włoch i razem z Sardynią zastanowiły się nad środkami, mogącemi zupełnie wykorzenić złe, krzewiące się w tym kraju.

— Mówią, że rząd francuski wpłynął na króla belgijskiego do podania izbom projektu do prawa ścieśniającego ustawy prasowe, lecz wątpią zarazem, żeby się to dało zrobić. Rząd belgijski jest w przykrem z tego powodu położeniu.

— Jutrzejszy dzień jest urzędownie wyznaczony do wymiany ratyfikacyi.

— Podług Monitora de l'armée rozkazał cesarz, aby synowi jego te same świadczono oznaki honoru, jakie on i żona jego odbiera.

— Dzisiejsze niskie kursa w Londynie przypisują rozmaitym powodom, do tego pewnie w części przyczyniła się wieść, że gabinet angielski poda się do dymisyi lub się też parlament rozwiąże. Ma być daléj zaciągnioną nowa pożyczka 10 milionów funtów szterlingów, przez co zapas gotówki banku angielskiego znacznie się zmniejszył.

Anglia.

Londyn, 26. Kwietnia. — Dyrektoryum towarzystwa Indyi wschodnich na posiedzeniu swem wczorajszem wyznaczyło roczněj pensyi 5000 funtów szterlingów byłemu gubernatorowi jeneralnemu lordowi Dalhousie.

— Zapas metalu w banku angielskim zmniejszył się w tygodniu 19. Kwietnia kończącym się o 222,935 f. szt., gdy obieg not w tym samym czasie powiększył się o 4515 f. szt.

Posiedzenie izby wyższéj, 25. Kwietnia. — Pan Elgin oznajmia, iż w dn. 6. Maja przedłoży izbie papiery ściągające się do zakładów obrony w koloniach angielskich północnéj Ameryki. Wniosek pana Germond, tyczący się odczytania powtórnego bilu, wedle którego ożenienie się wdowca ze siostrą zmarłéj swéj żony miało być za ważne uznanem, upada 43 głosami przeciw 24.

Posiedzenie izby niższéj, 25. Kwietnia. — Funch oznajmia, że w poniedziałek pierwszego lorda skarbu się zapyta, czy wyspy położone przy ujściu Dunaju oddane będą Turcyi wedle układu, czyli też mają zostać w posiadaniu Rosyi. Potem p. Laing żądał wyjaśnienia co do wysyłania wojsk do Kanady rozwodząc się nad tem, że tak różnorodne, tak niepewne w tym względzie obiegają wieści, że nie może nie żądać wyjaśnienia rzeczy. Sądzić można, że wysłanie 10,000 wojska do Kanady, jak to Times doniósł, jest rzeczą, oburzającą tylko każdego Amerykanina, którzy sądzą, że wojska te są przeciw nim wymierzone, zbroić się także będą, a ztąd niepotrzebnie naraża się na wydatki oba kraje. Lord Palmerston wyjaśnia te rzecz tak: Wysłanie wojska do Kanady nie ma zamiaru nieprzyjacielskich kroków ku Amerykanom, jest tylko obowiązkiem rządu, bo w czasie rozpoczętéj wojny zbyt mało było wojska angielskiego, aby można było wysłać na Wschód armią obowiązkową, że przeto ze wsząd na prędce ściągnięto wojska, aby wystąpić z pocztem przepisanym. Po skończonéj wojnie zakładom i krajom, zkąd wojska te pościągano, oddać należy, i przeto wysyłanie wojska do Kanady jest tylko zwróceniem krajowi temu załogi, jaką miał przed wojną dla obrony miejsc obronnych. 3—4000 wojska nie można uważać, — i tego Ameryka nie dopatrzy — za armią wyprawy przeciw Ameryce. Aby 10,000 wojska wypłynęło w Korta Ryca, jest tylko płonną wieścią. Potem obradowano nad reformą policyi.

Austrya.

Wiedeń, 25. Kwietnia. — W kołach dyplomatycznych twierdzą, że zupełna reorganizacya wojska rosyjskiego wkrótce nastąpi. Z rozkazu cesarza Aleksandra zebrała się w Petersburgu rada wojenna, do któréj kilku znamienitszych należy jenerałów, mająca za zadanie swoje radzić nad koniecznemi reformami, i wypracowawszy wprowadzić je zaraz w wojsko. Mówią, że co do podziałów piechoty ma być przyjęty system austryacki, wedle którego pułk rozpada się na 4 do 6 batalionów po 1000 do 1200 ludzi, przez co piechota staje się ruchliwszą, na czem rosyjskiéj piechocie schodzi przy jéj ciężkości. Aby zaś radzie wojennéj roboty ułatwić ile można i wywołać prędszy rezultat, rozkazał prócz tego cesarz, aby dla każdéj broni osobny utworzyć komitet na sposób francuskiéj armii. Komitety te mają się przedewszystkiem zająć wyśledzeniem praktyczności nowych wynalazków dotyczących celów wojskowych i rezultaty swych narad przedłożyć radzie wojennéj, która nareszcie cesarzowi zda sprawę.

Wiedeń, 27. Kwietnia. — Wiadomo jest, że mocarstwa z powodu stosunków włoskich postanowiły udać się w przyjacielskich przedstawieniach do dworu neapolitańskiego i do państwa papieskiego i przedstawić takie reformy, których wypełnienie jest ich własnym interesem, a których wymagają stosunki włoskie. Przedstawienia takiego rodzaju odejdą w przyszły tydzień ze strony Austryi, i spodziewają się po nich niewątpliwie skutku, ile że cesarz austryacki dołącza doń własnoręczne pismo do ojca ś go i króla neapolitańskiego.

— Słychać, że trzy razy na tydzień odbywać się mają posiedzenia ogólne konferencyi biskupów, a prócz tego wydziały do szczególnych przedmiotów codziennie zbierać się będą. Oestr. Volksfr. podaje następnie imiona obecnych biskupów:

Prowincya kościelna Wiedeń. Kardynał arcybiskup Rauscher; biskupi: Ignacy Feigerle z St. Pölten, Franc. Józ. Rudigier z Linz.

Prow. kośc. Salzburg. Książę arcybiskup Maks. Tarnoczy; Jerzy Habtmann proboszcz katedr. z Brixen, jako zastępca biskupa; Marcin Slomschek książę biskup z Lavant; Jan Nep. Tschiderer książę biskup trydencki; Ottokar Maryan hr. Attems książę biskup z Seckau; za księcia biskupa z Gurk jeden z radców konsystorza lawanckiego.

Prow. kośc. Praga. Kardynał arcybiskup książę Schwarzenberg, Karol Hanl biskup z Królogradu, Augustyn Hille biskup z Lutomierzyc, Jan Iirsik biskup z Budziejowa.

Prow. kośc. Ołomuniec. Fryderyk Fürstenberg książę arcybiskup, hr. Ernest Schaffgotsche biskup z Berna.

Prow. kośc. Lwów obrz. łacińskiego: Łukasz Baraniecki arcybiskup, Franciszek Wierzchlejski biskup przemyski, Józef Aloizy Pukalski biskup tarnowski. Obrz. grecko-katolickiego: Gregorz Jachimowicz biskup przemyski.

Prow. kośc. Gorycya. Andrzej Gollmayr książę arcybiskup, Ant. Wolf książę biskup lublański, Bartłomiej Legat biskup tryestski, Ant. Peteani biskup z Parezzo, Jan Vitezich biskup z Veglia.

Prow. kośc. Zadra. Józef Godeassi arcyb. zedrzański, Aloizy Marya Pini biskup Spalato, Piotr Maupas biskup z Sebenico, Winc. Zubranicz biskup kotarski.

Prow. kośc. Medyolan. Bartłomiej hr. Romilli arcyb., Piotr Aloizy Speranza biskup z Bergamo, Piotr Ferrè biskup z Crema, Ant. Novaskoni biskup z Cremony, Jan Corti biskup z Mantui, Anioł Ramazzotti biskup z Pawii.

Prow. kośc. Wenecya. Jakób Bignotti biskup z Adryi, Jan Renier biskup z Belluno, Manfred Belatti biskup z Ceneda, Andrzej Casasola biskup z Concordia, Jan Ant. Farina biskup z Trevizo, Jan Capellari biskup z Vicenza, Benedykt Riccabona biskup z Werony, Józef Trevisanato arcyb. z Udine.

Prow. kośc. Ostrzyhoń (Grąn): Kardynał książe arcyb. Scitowski; Emerak Farkas biskup z Stuhlweissenburg, Ant. Karner biskup z Raab, Stefan Moyses biskup z Nowosoli, Jerzy Girk biskup z Fünfkirchen, Fran. Szency biskup z Steinamanger, Augustyn Roskovanyi biskup z Waitzen, Jan Ranolder biskup z Wessprin, Bazyli Popowicz biskup greckokatolicki z Munkaczu, Józef Gaganecz biskup greckokatolicki z Preszowa.

Prow. kośc. Kalocza: Józef Kunszt arcyb. Kaloczy, Aleks. Czajaghy biskup z Czanodu, Franc. Szaniszló biskup łaciński z W. Waraźdynu, Ludwik Haynald biskup siedmiogrodzki.

Prow. kośc. Erlau. Wojciech Bartakowicz arcyb. Władysław Zabojski biskup spiski, Ignacy Fabry biskup koszycki.

Prow. kośc. Zagrzeb, arcyb. Haulik, Józef Jerzy Strossmayer biskup Djakowaroki.

Prow. kośc. Fogarass: Aleks. Sterka-Sulutz grecko-katol. arcyb. Fogaraszu, Bazyli Erdelyi grecko-kat. biskup z W. Waraźdynu, Jan Alexi gr. kat. bis. z Szamos-Ujvar, Aleks. Dobra gr. kat. bisk. z Lugos.

Następnie przybyli na konferencye: Mateusz Gładyszewicz administrator dyecezyi krakowskiéj; Henryk Förster książe biskup wrocławski; Michał Rimely arcyopat z Martinsbergu w Węgrzech; Jan Michał Leonhardt wielki kapelan armii.

— We czwartek odbyć się ma obrządek położenia kamienia węgielnego pod kościół wotywny na pamiątkę ocalenia JCMci w d. 18. Lutego 1853. r. z rąk mordercy. W d. jeszcze 2. Marca t. r. arcyks. Ferdynand Maks. wydał odezwę wzywającą do postawienia pomnika na pamiątkę tego ocalenia i zarazem uznał, że najwłaściwszym w takim celu pomnikiem byłby kościół. Składki na ten cel podpisywane wyniosły w całéj monarchii około 1½ mll. złr. W Kwietniu 1854. roku komitet na którego czele stoi pomieniony arcyksiąże *rozpisał* konkurs na plan budowy. Z 75 planów otrzymał pierwszeństwo budowniczy Henryk Ferstel i miał sobie przeznaczoną nagrodę 1000 dukatów. Ośm innych planów miało sobie przyznane po 1000 złr. Budowa trwać ma lat kilkanaście.

— Jeneralny gubernator królestwa Lombardzo-Weneckiego marszałek hr. Radecki dozwolił wrócić do krajów ces. austryackich byłym oficerom marynarki Michałowi Cassich, Tomaszowi Hafner, Janowi Milich, Emilianowi Mainardi, Wincentemu hr. Burowich, tudzież byłemu oficerowi Paschalowi Antonibon i b. pensyowanemu oficerowi Ludwikowi Castrodarda.

— Presse zamieszcza co następuje:

Z szacownéj ręki odbieramy następujące pismo:

Ukazanie się współzawodnika o konsens kolei galicyjskich w ostatniéj godzinie, musiało w świecie finansowym wielkie wywołać podziwienie. Przywyknięto uważać koléj północną jakoby nietylko miała naturalne ale i wyłączne do tego prawo. W rzeczy saméj towarzystwo kolei północnéj przez samo są-siedztwo swoje, z natury swojego również nadzwyczajnego jak i wyłącznego przywileju, przez wzgląd na bezprzykładne korzyści swojego przedsiębiorstwa otrzymało przewagę taką, iż ubiegający się zwykłą drogą o konsens mało nadziei mają. Do tego dodać jeszcze należy tę uwagi godną okoliczność: że kolei północnéj, kiedy się takowa starała o konsens na budowę kolei z Wiednia do Salzburga, wskazano iż na północno wschodnie okolice państwa właściwszém są dla niéj polem i dostateczném dla jéj prawdziwie amerykańskiéj rozprężliwości.

Deputacya szlachty galicyjskiéj, która złożyła u stóp tronu prośby swoje o nadanie sobie kolei budowanych i budować się jeszcze mających na ojczystéj *ziemi*, nie liczy się bynajmniéj do rzędu zwyczajnych konkurentów. Towarzystwo, którego żywioły występują w stowarzyszeniu szlachty galicyjskiéj obecnie tu bawiącéj, już wtedy starało się o kongres na budowę dróg żelaznych w ojczystym kraju swoim, kiedy towarzystwo kolei północnych usiłowało wszelkiemi środkami uwolnić się od obowiązku przedłużenia swojéj kolei do Galicyi. Badano, sprawdzano, podawano prośby, ale dla tego bezsku-terznie, iż naówczas panowało mniemanie, że państwo musi w rękach swoich posiadać wszystkie koleje. W nowszych czasach obrano przeciwną zasadę i pozostawiają przedsiębiorstwu prywatnemu te nawet koleje, które przeszły na własność skarbu.

Od powrotu bar. Brucka do ministersťwa, zasada ta bardziéj jeszcze została rozwiniętą i wróży Austryi przyszłość. Nie tylko w dawnych krajach dziedzicznych, ale również w Lombardyi i Węgrzech sam wybór właścicieli ziemskich zawezwany został do pomocy w wielkiem dziele odnowienia, do udziału we wszystkich olbrzymich przedsiębiorstwach przemysłowych, jakie powołał do życia duch twórczy kierujący naszemi finansami.

Galicyanom tylko aż do téj chwili nie nastręczono sposobności objawienia swojéj patryotycznéj gorliwości na wielkie rozmiary.

Otóż sprawa ta przyszła nareszcie do przedsięwzięcia niezmiernie dla tego kraju ważnego, a rząd JCMości zapewne uzna w całéj rozciągłości gotowość właścicieli ziemskich w Galicyi, z jaką takowi pragną stanąć na równi obok węgierskich i włoskich właścicieli w sprawie dla wszystkich wspólnéj. Deputacya tu przebywająca okazała się zupełnie gotową i posiada dostateczne kapitały, ażeby nie tylko nabyć wszystkie już w ruchu będące koleje rządowe galicyjskie, ale budować także daléj do Czerniowiec, aby tym sposobem o ile można podnieść ten kraj tak pod względem rólniczym jak i przemysłowym dla dobra ogółu.

— Ost-Deutsche-Post zamieszcza artykuł o okupacyi Księstw Naddunajskich, w którym stara się wykazać, iż lubo Austrya nie zamierza dłużéj nad potrzebę zajmować tych krajów, póty wszakże nie może wojsk swoich wyprowadzić, dopóki stan tych Księstw nie będzie uregulowanym.

„Traktat z 14. Czerwca 1854 — mówi O. D. Post — wyraźnie oznacza cel dla którego okupacya zarządzoną była; nigdy Austrya po za ten cel nie wychodziła. Podobnie jak w traktacie państw zachodnich z 10. Kwietnia tegoż roku, opuszczenie księstw zastrzeżone było w powyższym traktacie po odpełnieniu celu, a tem większa jest pewność Porty, że Austrya opuści księstwa, iż w traktacie z państwami zachodniemi oznaczono termin prekluzyjny, w którym wojska zachodnie kraje tureckie opuścić będą winny, co się tyczy Austryi, zastrzeżonem to było do późniejszéj umowy.

Włochy.

Turyn, 24. Kwietnia. — Rząd zamierza podobno koleje żelazne sardyńskie odstąpić towarzystwom prywatnym.

— W Balaklawie 200 armat, zdobytych na Rosyanach przez Piemontczyków, wsadzono na pokład okrętów.

Kronika miejscowa.

Poznań, 29. Kwietnia. — Dowiadujemy się, że rozporządzone wolą Najj. Pana uroczyste nabożeństwo z powodu zawartego pokoju, odbędzie się w niedzielę nadchodzącą po wszystkich świątyniach Księstwa z zwykłem przy podobnych okolicznościach Te deum.

— W szeregu weteranów naszych poczyniła śmierć w ostatnich kilku leciech smutne spustoszenie. Znów jeden z nich opuścił nas, ażeby u tronu Najwyższego złożyć i własny żal i powszechną prożbę. Umarł Wincenty Tyszkiewicz, który w czasie kilkoletniego zamieszkania w mieście naszem, powszechny zjednał sobie szacunek, a u bliższych znajomych szczerą i żywą przyjaźń. Upraszamy, ażeby który z przyjaciół lub powinowatych jego podał nam bliższą wiadomość o kolejach życia znanego weterana. Pokój duszy jego!

Przybyli do Poznania 30. Kwietnia.

BAZAR: Taczanowski z Kuczkowa, Stablewski z Zalesia, Chodacka z Chwałkowa, Bukowiecka i Stoszkowska z Gorońska, Wiśniewski z Miłosławia, Bukowscy z Berlina.
HOTEL RZYMSKI BUSCHA: hr. Radoliński z Jarocina, Grabowski i Okoniewski z Grylewa, Handke z Rogoźna, Weidner z Rakoniewic, Didier z Podejug, Abel i Löwenbach z Lipska.
HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA: Swinarski z Sarbi, hr. Grabowski z Radomicka, Radoński z Dominowa, Martini z Ludom, Sander z Lipska, Cohn i Balz z Berlina, Gadebusz z Szczecina, Kunze z Leszna.
HOTEL BAWARSKI: Breański z Miłosławia, Karczewski z Gołuchowa, Kalkstein z Mieleszyna.
HOTEL DU NORD: Krynkowska z Popówka, Dahlström z Zaniemyśla.
POD CZARNYM ORŁEM: Borkowska z Turkowa, Koczorowski z Wrączyna, Kunic z Zdziechowa, Piton z Czempinia.
POD ZŁOTĄ GĘSIĄ: Busse z Wielenia, hr. Kwilecki z Wróblewa, Węsierski z Myszek.
HOTEL PARYZKI: Korytowski z Rogowa, Kempf z Dembnicy, Daszkiewiczi Rost z Wrześni.
HOTEL BERLINSKI: Börsch z Jaraczewa, Chwaliszewski z Machcina, Ościński z Wrześni, Heppner z Śremu, Bernstein z Wrocławia.
POD WIELKIM DĘBEM: Drzeński z Bożejewic, Eckert z Zaniemyśla.
HOTEL EICHBORNA: Bernstein z Nakła, Kaminski z Pleszewa, Płońska z Lwówka, Hamann z Gottschimmerbruch.
POD TRZEMA LILIAMI: Schmidt z Berlina.
HOTEL KRUGA: Welke z Śmigla, Gabalger z Elblągu.
W MIESZKANIU PRYWATNEM: Miachaelis z Gościejewa, w Rynku Nr. 51., Żeroński z Brzozy, Piekary Nr. 13. b.

OBWIESZCZENIE.

Jarmark pierwszy koński i bydelny odbędzie się w mieście Poznaniu w dniach 3. i 4. Lipca, drugi bydelny dnia 26. Września, trzeci bydelny dnia 19. Grudnia r. b. na placu Działowym i ulicach przybocznych na to przeznaczonych, co niniejszem do publicznéj podaje się wiadomości.

Poznań, dnia 18. Marca 1856.
Magistrat.

OBWIESZCZENIE.

Dnia 28. Maja 1856. przed południem o 10. godzinie, będą w rewirze Rogalińskim niedaleko Kurnika położonym, 338 i pół sążnia brzozowego i sosnowego drzewa pieńkowego więcéj dającemu za natychmiastową gotową zapłatą w kurancie pruskim publicznie sprzedane, na co chęć mających do kupna niniejszém zapozywamy.

Śrem, dnia 27. Kwietnia 1856.
Królewski Sąd powiatowy. Wydział I.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Zamieszkały były w Miłosławiu obywatel Józef Fuutowicz, małżonek Julianny z Małeckich, kilka dni po nowym roku 1845. z Miłosławia zniknął, i od tego czasu żadnéj o sobie nie dał wiadomości.

Zapozywamy zatém Józefa Funtowicza, jako téż sukcessorów po nim pozostać mających i spadkobierców, aby się najpóźniéj w terminie na dzień 2. Sierpnia 1856. z rana o godzinie 11téj przed Assessorem Sądowym P. Zucker osobiście w lokalu tutajszym sądowym stawili lub się na piśmie zgłosili, w przeciwnym bowiem razie zapozwany Józef Funtowicz za zmarłego ogłoszonym zostanie, zapozwani zaś zarazem sukcessorowie nieznajomi z pretensyami swemi do pozostałości jego prekludowanemi zostaną.

Września, dnia 3. Września 1855.
Królewski Sąd powiatowy. Wydział. I.

OBWIESZCZENIE.

Pozostałość, na dniu 18. Kwietnia 1850. roku w Modliszewku zmarłego proboszcza Jana Stynowicza, ma być pomiędzy sukcessorów jego podzielona, o czém niewiadomych wierzycieli niniejszém się uwiadamia.

Gniezno, dnia 17. Lutego 1856.

Królewski Sąd powiatowy. Wydział II.

OBWIESZCZENIE

Zawiadomiają się niniejszém posiadacze listów zastawnych W. X. Poznańskiego, iż losowanie $3\frac{1}{2}$ % listów zastawnych za termin Bożego narodzenia 1856. do funduszu umorzenia potrzebnych, odbędzie się w dniu 21. Maja r. b., 4 % l. z. zaś dnia 18. Czerwca r. b. o godzinie 9téj z rana, w izbie posiedzeń naszych. Wykaz wylosowanych listów zastawnych wywieszonym będzie w tychże dniach w lokalu naszym urzędowym, zaś 3go dnia po losowaniu na giełdzie berlińskiéj i wrocławskiéj.

Poznań, dnia 23. Kwietnia 1856.

Dyrekcya Jeneralna Ziemstwa.

Aukcya wina szampańskiego.

W piątek dnia 2. Maja r. b. przed południem o godzinie 10. sprzedawać będę w podwórzu Spedytora Falk Fabian przy Sapieżyńskiém Nr. 15. na rachunek zamiejscowego domu handlowego

200 butelek wina szampańskiego Clicquot

w partyach po 10 butelek, a to przez publiczną licytacyę najwięcéj dającemu za gotówkę.

Lipschitz, Król. Komissarz aukcyjny.

Aukcya pozostałości.

Z polecenia Król. Sądu powiatowego w miejscu, sprzedawać będę przez publiczną licytacyę najwięcéj dającemu w **piątek dnia 2. Maja r. b.** przed południem od w $\frac{1}{2}$9 godziny w **lokalu aukcyjnym przy ulicy Magazynowéj Nr. 1.**

dobrze utrzymane

meble mahoniowe i brzozowe

jako to: kanapę, chaiselongue, szafy do sukien, bielizny i książek, lustro trumeau, stoły, krzesła, komodę, biórko do pisania, fotel; daléj zegar ścienny, pościel, suknie, bieliznę, obrazy, sprzęty gospodarcze, pistolety, pewną ilość książek, pomiędzy temi kompletny Zbiór praw do końca roku 1854. i kilka prawniczych książek, 5 kamiennych nagrobków z postumentami, i z uderzeniem godziny 12. kabryolet jednokonny na dwóch kołach z kompletném dobrém przyrządzeniem.

Zobel, sądowy aukcyonator.

Nauczyciel domowy zdolny dzieci przygotować do Tercyi lub Sekundy i muzykalny, szuka umieszczenia od Śgo. Jana r. b. Listy proszę do mnie przesłać do Poznania franco poste restante pod adressem **A. B.**

LOTERYA.

Ciągnienie ostatniéj t. j. czwartéj klassy lot. Król. 5. Maja się rozpocznie, przeto losy do 2. Maja wykupione być muszą. Nie wykupione do oznaczonego terminu daléj sprzedawać będę.

Nadkolektor **Fr. Bielefeld.**

Walne Zgromadzenie

towarzystwa *Pomocy naukowéj* w powiecie Szubinskim odbędzie się na dniu 19. *Maja r. b. w Szubinie* w lokalu kupca Hermanna *o godzinie* 11. *przed południem*, na którém dotychczasowy Komitet złoży sprawozdanie i nastąpi wybór nowego Komitetu. Na zgromadzenie to zaprasza Komitet członków towarzystwa i wszystkich, których sprawa pomocy naukowéj w powiecie obchodzi.

z p. **Kantak** Kaźmirz.

Zaprasza się na Missyą wielką, do **Oporowa** pod Gostyniem, trwać będzie do 4. Maja.

Sprzedaż koni.

W skutek zredukowania Etatu 5. Pułku Artyleryi, odbędzie się w dniach niżéj oznaczonych sprzedaż nadliczebnych koni z rana od godziny 9téj

w Poznaniu na placu Działowym,
w Kościanie przed Król. stajnią,
w Międzychodzie w bliskości urzędu poborowego,
w Głogowie na placu Stern,
w Saganie na targowisku.

W piątek 2.) Maja w Poznaniu, Głogowie i
w sobotę 3.) Saganie.
W poniedziałek 5. Maja, w Poznaniu i w Głogowie.
We wtorek 6.) Maja w Poznaniu, Między-
w środę 7.) rzeczu i Głogowie.
W czwartek 8. Maja w Poznaniu.
W piątek 9. Maja w Poznaniu i w Głogowie.
W środę 14. Maja w Poznaniu, Głogowie i Saganie.
W czwartek 15. Maja w Kościanie, Głogowie i Saganie.
W piątek 16. Maja w Głogowie i Saganie.

Poznań, dnia 24. Kwietnia 1856.

Król. Kommenda 5. Pułku Artyleryi.

Sprostowanie. — W Nr. 97. i 99. téj Gazety w obwieszczeniu Król. Kommendy 5. pułku artyleryi względem sprzedaży koni, mylnie przetłumaczono i wydrukowano Międzychód zamiast: **Międzyrzecz.**

Wieś szlachecka, w powiecie Pleszewskim, jest od Śgo Jana na lat 6 z wolnéj ręki bez inwentarza do wydzierżawienia. Gospodarstwo jest płodozmienne, wysiew zimowy składa się z 50 mórg rzepiu, 160 mórg pszenicy, 80 żyta. Bliższych warunków udzieli za frankowanymi listami.

Norbert Bredkrajcz,
w Dreźnie am See, 26.

Monsieur Desfossé
de la Maison **Montigny Desfossé**
Wilhelmsstrasse Nr. 24.

Venant de recevoir de Paris un grand Assortiment de Casquettes, Chapeaux et Cravattes d'été. Ainsi que divers Articles de ce genre. A l'honneur de prevenir les Personnes, qui ont besoin de ces Articles qu'ils trouveronts un grand choix de Nouveautés en tous genres.

Nowe modne ubiory dla mężczyzn

na porę latową.

Nader korzystna opinia, która się między tutajszą i zamiejscową publicznością o dobroci i taniości moich towarów rozpowszechniła, jest niewątpliwie głównym powodem coraz większego pokupu, i dla tego jest mojém zadaniem takową nadal utrzymać. Osoby mój zakład odwiedzające, oddawna przyzwyczajone do zaspokojenia swoich życzeń, przekonają się, iż w rozpoczynającéj się obecnéj porze, najszczególniejszym wymagalnościom zadosyć uczynić jestem w stanie.

Najnowsze i najrozmaitsze materye na tegoroczne ubiory dla mężczyzn, zostały przezemnie osobiście zakupione w miastach fabrycznych Belgii i Francyi, i modele najpierwszych Paryskich krawców, jak np. Godilleta, Dufautaya, Humanna, są w moim handlu do obejrzenia. — Robione podług tych modeli surduty, fraki, paletoty, spodnie, okrycia, westki, ubiory neglizowe, dają świeży dowód wykwintnéj roboty wychodzących z mego warsztatu towarów.

Handel znajduje się:

przy ulicy Zamkowéj Nr. 3. w domu Pana Nadburmistrza NAUMANN naprzeciw nowych budek chlebowych.

Nowe fortepiana

w kształcie skrzydła i stołu według najnowszéj konstrukcyi poleca **fabryka fortepianów Karóla Ecke w Poznaniu**, przy ulicy Magazynowéj Nr. 1. obok Sądu powiatowego. Jest także stary fortepian tanio na sprzedaż.

Dla **farbierni bardzo znacznéj w Szląsku** znajduje pod Nr. **6. Małe Garbary** w Poznaniu Agentura celem przyjmowania do farby materyj jedwabnych, wełnianych i innych, Krepy, Barege, Chustek i t. d. Materye zwracają się najpóźniéj po dwóch tygodniach i zaręcza się za najpunktualniejsze i najlepsze wykonanie poleceń.

Wyroby Potichomanii.

Dla braku miejsca sprzedaję od dzisiaj gotowe wyroby Potichomanii po znacznie zniżonych cenach.

E. Morgenstern,
plac Wilhelmowski Nr. 4.

Drelich na Wańtuchy

poleca **M. J. Kamieński**,
Skład Płócien i Bielizny w Bazarze.

Nową przesélkę świeżego

PORTLAND-CEMENT

otrzymał i przedaje tanio

Skład gazu i rafinerya oleju
Adolfa Asch,
ulica Zamkowa Nr. 5. w pobliżu Rynku.

Koniczyna czerwona i biała, lucerna francuzka, lupina żółta, tymoteusz, rajgras angielski i siemie lniane rygskie u **Braci Andersch.**

W czasie nadchodzącego jarmarku Śgo Wojciecha jadać można w mojéj oberzy w każdéj porze dnia à la carte, table d'hôte zaś od godziny 1—4éj w południe. Za dobrą kuchnię jako i dobre napoje zaręcza się. Gniezno w Kwietniu 1856.

J. Wnukowski, ulica pocztowa.

Kurs giełdy berlińskiéj.

Dnia 29 Kwietnia 1856	Stopa pCt	Na pr. kurant papierami.	Na pr. kurant gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	$4\frac{1}{2}$	—	$100\frac{3}{4}$
dito z roku 1850.	$4\frac{1}{2}$	101	—
dito z roku 1852.	$4\frac{1}{2}$	101	—
dito z roku 1853.	4	—	$96\frac{1}{2}$
dito z roku 1854.	$4\frac{1}{2}$	101	—
Obligi długu skarbowego	$3\frac{1}{2}$	—	$86\frac{1}{4}$
dito premiów handlu morskiego	—	—	—
dito Marchii Elektoralnéj i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	—	—
dito miasta Berlina	$4\frac{1}{2}$	—	101
dito dito	$3\frac{1}{2}$	—	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	—	94
dito Prus Wschodnich	$3\frac{1}{2}$	—	$91\frac{1}{4}$
dito Pomorskie	$3\frac{1}{2}$	$93\frac{1}{4}$	—
dito W. X. Poznańskiego	4	—	$99\frac{7}{8}$
dito W. X. Pozn. (nowe)	$3\frac{1}{2}$	—	$89\frac{3}{4}$
dito Szląskie	$3\frac{1}{2}$	—	—
dito Prus zachodnich	$3\frac{1}{2}$	—	$87\frac{1}{2}$
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	$92\frac{1}{2}$
Louisdory	—	—	$111\frac{1}{2}$
Akcye kolei żelazn. Starogr Poznańsk.	4	—	98

CENY TARGOWE w mieście Poznaniu.

Dnia 30. Kwietnia 1856 r.	od tal.	od sgr.	od fn.	do tal.	do sgr.	do fn.
Pszenicy pięknéj, szefel po 16 garn.	4	—	—	4	5	—
Pszenicy średniéj	3	—	—	3	5	—
Pszenicy ordynaryjnéj	2	—	—	2	10	—
Żyta przedniego, szefel	3	5	—	3	10	—
Żyta pośledniego	2	20	—	2	22	6
Jęczmienia dużego, szefel	—	—	—	—	—	—
Jęczmienia małego		—	—	—	—	—
Owsa, szefel	1	17	6	1	22	6
Grochu do gotowania, szefel	—	—	—	—	—	—
Tatarki szefel	—	—	—	—	—	—
Ziemniaków, szefel	1	5	—	1	10	—
Masła, garniec	2	20	—	2	25	—
Koniczyna czerwona	—	—	—	—	—	—
Koniczyna biała	—	—	—	—	—	—
Siana, centnar	—	27	6	1	—	—
Słomy, kopa po 1200 funt	10	—	—	11	—	—
Spirytusu (beczka 120 kw.) 80 % Tral. dnia 29. Kwietnia / dnia 30.	25	—	—	25	15	—